

**List Biskupa Tarnowskiego
do Parafialnych Rad Duszpasterskich
„Posługa nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej
wobec chorych i cierpiących”**

Księżo Proboszczu!

Drodzy Członkowie Parafialnej Rady Duszpasterskiej!

Troska o osoby chore i w podeszłym wieku wpisuje się w pastoralną posługę Kościoła od początku jego istnienia. Wezwaniem do przyjęcia takiej postawy jest przykład samego Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela, który „przeszedł przez życie (...) dobrze czyniąc” (Dz 10,38) i w postawie miłosierdzia wielokrotnie pochylał się nad chorymi oraz cierpiącymi. Chrystus utożsamiał się także z każdym chorym i cierpiącym, a osiągnięcie przez nas zbawienie uzależnił między innymi od naszego stosunku do osób chorych (zob. Mt 25,31-46).

Wzór naśladowania Chrystusa pochylającego się nad cierpieniem człowieka postawił nam nasz umiłowany Ojciec Święty, dziś już Sługa Boży Jan Paweł II, który wielokrotnie spotykał się z chorymi, kierując do nich słowa otuchy i zapewnienia o modlitwie oraz duchowej więzi. Podczas jednej z pielgrzymek do Polski powiedział do chorych: „Jesteście w szczególny sposób bliscy Chrystusowi, uczestniczycie niejako fizycznie w Jego ofierze. (...) To dzięki wam, dzięki waszej komunii z Ukrzyżowanym, tak wiele bezcennych bogactw w swoim duchowym skarbcu posiada Kościół. Dzięki wam mogą z tego skarbcza czerpać inni. (...) Zawsze pamiętajcie, zwłaszcza gdy czujecie się osamotnieni, że bardzo potrzebuje was Kościół, świat, nasza Ojczyzna. Pamiętajcie też, że liczy na was papież” (Jan Paweł II, *Przemówienie wygłoszone w Klinice Kardiochirurgii w Krakowie 9 czerwca 1997 r.*, w: Jan Paweł II, *Pielgrzymki do Ojczyzny*, Kraków 1999, s. 991).

Jan Paweł II poświęcił też wiele przemówień, a także różne dokumenty, tematowi odnoszącemu się do problemu cierpienia i potrzeby udzielania wszechstronnej pomocy osobom starszym i schorowanym. W adhortacji apostolskiej *Christifideles laici* podkreślił on, że „cierpiący człowiek jest drogą Kościoła, bowiem jest on przede wszystkim drogą samego Chrystusa, miłosiernego Samarytanina, który «nie miją go», ale «wzrusza się głęboko, podchodzi do niego, opatruje mu rany (...) i pielęgnuje go» (Łk 10,32-34)” (ChL 53).

W dokumencie tym Jan Paweł II wezwał nas, „aby bezcenne dziedzictwo, które Kościół otrzymał od Jezusa Chrystusa, «lekarza ciała i duszy» nie tylko nie zostało uszczuplone, lecz by rosła jego wartość stale wzbogacana i pomnażana przez podjętą z nowym zapałem duszpasterską działalność prowadzoną dla chorych i cierpiących i razem z nimi. (...) To odnowione duszpasterstwo wyraża się w sposób najbardziej znamieny w sprawowaniu z chorymi i dla chorych sakramentów, będących wsparciem w cierpieniu i słabości, nadzieją w rozpacz, miejscem spotkania i święta” (ChL 54).

Drodzy Siostry i Bracia!

Wyrazem troski o osoby starsze i chore w naszej diecezji jest między innymi sakramentalna posługa kapłanów udających się z okazji Pierwszego Piątku miesiąca do

tych, którzy ze względu na swe cierpienie nie mogą uczestniczyć w życiu parafialnym w kościele i pozostają w swoich domach. Niestety nie jest możliwe, aby kapłani dotarli w każdą niedzielę do wszystkich chorych. Stąd też w wielu parafiach wspierają ich nadzwyczajni szafarze Komunii świętej. Dzięki ich posłudze chorzy mogą w każdą niedzielę przyjąć do swych serc Eucharystycznego Chrystusa i w ten sposób „korzystać z obfitych owoców niedzielnej Mszy św. oraz przeżywać niedzielę jako prawdziwy «dzień Pański» i «dzień Kościoła»” (*Dies Domini*, 54).

W naszej diecezji posługę taką pełni w 187 parafiach już prawie pięciuset mężczyzn, wybranych spośród wspólnoty parafialnej i przygotowanych podczas specjalnego kursu formacyjnego dla nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej. Szafarze ci w wyjątkowych sytuacjach, zazwyczaj gdy w parafii jest jeden kapłan, mogą pomagać przy rozdawaniu Komunii świętej podczas sprawowanej w kościele Mszy świętej.

Moi Drodzy!

Zwracam się do Was z serdeczną prośbą, abyście jako Parafialna Rada Duszpasterska dokonali wyboru odpowiednich mężczyzn na szafarzy Komunii świętej tak, aby w żadnej, choćby najmniejszej parafii naszej diecezji nikt z chorych nie był pozbawiony możliwości przyjmowania w niedzielę i święta Pana Jezusa, obecnego w Eucharystycznym Chlebie.

Okazywana wdzięczność przez chorych i cierpiących w parafiach, w których wprowadzono już stałą posługę nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej, potwierdza słuszność i zarazem konieczność tego rodzaju troski o te osoby, które nie mogą przystępować do Stołu Pańskiego w kościele.

Najbliższy kurs przygotowujący kandydatów do posługi nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej rozpocznie się 18 marca br. w Tarnowie i Nowym Sączu (kolejne spotkania odbędą się w dniach: 1, 8 i 29 kwietnia oraz 6 i 13 maja).

Dlatego bardzo proszę o zgłoszenie odpowiednich kandydatów z parafii do Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego Kurii Diecezjalnej w Tarnowie do końca lutego br.

Jestem głęboko przekonany, że podjęcie posługi nadzwyczajnych szafarzy w Waszej Parafii przyczyni się do zacieśnienia duchowej więzi pomiędzy wspólnotą parafialną, gromadzącą się przy Stole Pańskim w kościele, a osobami chorymi i w podeszłym wieku, które będą mogły przyjmować Eucharystycznego Jezusa w swoich domach. W taki sposób wzrośnie przestrzeń komunii, czyli wspólnoty tych, którzy kształtują swoje życie w oparciu o światło i piękno Ewangelii.

Proszę Księdza Proboszcza i Was, Bracia i Siostry, tworzących parafialną Radę Duszpasterską – nie opierajcie się Duchowi Świętemu; idźcie za głosem Pasterza, albowiem duchowe dobro, które jest udziałem chorych dzięki spotkaniu z Jezusem Eucharystycznym, przerasta wszystkie ludzkie wątpliwości i uprzedzenia.

Wzywam Was – wszystkim przywracajmy nadzieję. W tym duchu wszystkim z serca błogosławię.

+ Wiktor Skworc
BISKUP TARNOWSKI

Tarnów, 14 stycznia 2006 r.

Zarządzenie:

L.dz.: OC-3/2/06

1. List należy odczytać na najbliższym – zwołanym niezwłocznie – posiedzeniu Parafialnej Rady Duszpasterskiej w parafiach, w których nie ma jeszcze nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej.

2. Konferencja Episkopatu Polski w dniu 2 maja 1990 r. ustaliła ogólne warunki umożliwiające powołanie nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej przez biskupów diecezjalnych w swoich diecezjach.

Według jej postanowienia:

– Ordynariusz diecezji powołuje do wspomnianej posługi mężczyzn w wieku od 35 do 65 lat;

– Kandydaci winni odznaczać się nieskazitelnym życiem moralnym, pobożnością i poważaniem wśród duchownych i wiernych świeckich;

– Kandydaci poza wykształceniem przynajmniej średnim winni znać zasadnicze prawdy teologiczne odnośnie do Kościoła, Mszy Świętej i Eucharystii i być odpowiednio przygotowani do pełnienia omawianej posługi;

– Biskup powołuje nadzwyczajnych szafarzy na jeden rok;

– Posługa szafarza jest bezinteresowna;

– Szafarz wykonuje swą posługę wówczas, gdy ilość kapłanów wobec komunikujących jest za mała. Pomoc tę może on świadczyć na terenie całej diecezji, a poza nią tylko za zgodą biskupa tamtej diecezji (Upoważnieni mogą wypełniać swą posługę tylko za zgodą i wiedzą proboszcza miejsca);

– Szafarz może za zgodą Księdza Proboszcza zanosić Komunię świętą do domów osobom chorym i niepełnosprawnym.

3. Szczegółowe informacje dotyczące najbliższego kursu dla nadzwyczajnych szafarzy zawarte są w „Kalendarium i Komunikatach Wydziałów Kurii Diecezjalnej w Tarnowie” na pierwsze półrocze br.

+ Stanisław Budzik
Wikariusz Generalny